

● ÚVODNÍK

NEDEJME SE VYVIKLAT

A tak, moji milovaní bratři, buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že naše práce není v Pánu marná.

1. Korintským 15,58

Domnívám se, že žijeme v poslední době. Příchod Pána Ježíše jako ženicha pro svou nevěstu se přiblížil. Satan má málo času a tak se snaží bránit Božímu působení a paralyzovat církev. Dělá to různými způsoby. Dnes bych chtěl zmínit jeden, který se týká jeho jednání s každým člověkem.

Když Pavel vyzývá korintské křesťany, aby se nedali zvíkat, musí předpokládat, že to hrozí. V dopise do Kolosis mluví o potřebě zapustit do Krista kořeny. Strom je tím pevnější, čím má silnější a hlouběji zapuštěné kořeny. Ale i ten nejlepe zakořeněný strom může padnout.

Představuji si to velmi prakticky. Když doma kácím strom, tak nejprve ořežu větve, potom začnu strom okopávat a přesekávat jednotlivé kořeny. Po přeseknutí každého kořene stromem zkusím zavíkat. Když přesekám dostatečné množství kořenů, začne se mně dařit stromem viklat a nakonec ho z jeho místa vyviklám. Pavel měl podle mne na mysli to samé. Satan přichází, přesekává jednotlivé kořeny křesťana a viklá. Až ho vylomí z Božího lidu. Stejně jako já nemohu přijít ke stromu a vytrhnout ho, protože na to nemám dostatek fyzických sil, nemůže ani satan přijít a vytrhnout nás z Božího lidu, protože na to nemá.

Jaké jsou kořeny, které přesekává? Našlo by se jich určitě více, ale zmíním tři.

Nejprve se nás snaží oddělit od obecnství s křesťany, resp. od církve obecně. Žijeme v době, kdy se někteří křesťané domnívají, že je možné mít vztah s Kristem, tedy hlavou, a nemít vztah s církví, tedy Tělem. To je nelogická myšlenka. Ježíš se vrátí pro svou Nevěstu, a tou je církev. Není možné být mimo ni. Pokud zanedbáváme společná shromáždění, tak nás to může stát i věčný život, jak nás varuje pisatel dopisu Židům.

Dalším důležitým kořenem je Boží slovo. Snaha zpochybnit pravdivost a inspirovanost

**Pokud vztah
s Bohem nahradíme
jen nějakou
náboženskou
rutinou,
začínáme míjet
to podstatné.**

Bible je velkou satanskou zbraní. I v evangelikálních církvích různých směrů zaznívají občas názory, že je dnes jiná doba, než v době sepsání Bible (což je určitě pravda) a že tedy nemůžeme všechno brát tak, jak je to napsáno (což pravda není). Snaha odstranit resp. upravit biblickou zprávu o stvoření, odvysvětlit zázraky, změnit morální požadavky Písma, to vše vede ke ztrátě důležitého kořene, který nás drží v Kristu. Vždyť Ježíš poměřuje naši lásku k Němu právě zachováním Jeho slova. Osobně věřím celé Bibli, i když některým místům nerozumím.

Posledním důležitým kořenem je osobní obecnství s Bohem. Čtení Bible jen pro sebe (co chce Bůh říci mně), modlitba hledání Boží vůle pro můj život, prostor pro to, aby Bůh mohl mluvit do mého života, aby mohl dokonce něco v mém životě změnit. Pokud se nám toto ztratí a vztah s Bohem nahradíme jen nějakou náboženskou rutinou, i když třeba v charismatickém hávu, začínáme míjet to podstatné.

Jakmile satan přesekne tyto nebo i další kořeny, začne s námi viklat. A bez kořenů nevydržíme. Člověk se Bohu neztratí ze dne na den, i když to zvnějšku může někdy tak vypadat. Pokácet strom i s pařezem dá práci a čas. Vytrhnout křesťana z Boží rodiny chce to samé. Ale satan se viklání křesťanů rád věnuje.

Vstupujeme do nového roku. Nevíme, co nás v něm čeká. Máme různé obavy a také různé naděje. Můžeme mít ovšem jednu jistotu. Bohu se ani rok 2012 nevymkne z ruky. Nepustí z ruky ani nás. Satan se ale bude snažit, aby nás vyviklal. Jestli se necháme nebo ne je na každém z nás.

Pevné silné kořeny, které dále letos porostou, přeji každému z nás. Pokud nám Bůh ze své milosti přidá i tento rok, kéž jsme mu na jeho konci blíže než na počátku.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

„Tak copak nám asi tento rok přinese“? Hádat je zbytečné, odpověď je zřejmá: co kdo zaseje, to také sklídí! Víš, že nic nevíš a je Ti jasné, že máš všechno? Nebo jsi borec (ledoborec), který má na vše nárok? Utápěl ses v minulém roce ve starostech Světa, hledal jen své a přes mlhu sebelibosti neviděl na Cestu? „Bojoval jsi dobrý boj“? Budovals na skále, či pořád zapomínáš na svoji podobu v Jeho očích a proto stojíš zmatený na místě? Dolévalš olej, sytil se Slovem, oblékal zbroj? Zůstávals v Církvi, nebo sis stačil sám? Pomáhalš, dával, a také bral? Náš moudrý Bůh neklade podmínky, zve k vítězství! Tak pokud se ti vloni dařilo a obstáls ve všech zkouškách, pokračuj směle vpřed! A jestli ne, smíš z Jeho milosti letos vykročit opět nově.

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

Redakční tým při oslavě vydání lednového čísla Sborového dopisu.

PŘEČTĚTE SI

Jaká byla Alfa	2
Konvokace	3
Bůh mě uzdravil	4

Za stolem Alfy

O průběhu kurzů Alfy jsem si popovídala s Tomášem Dittrichem – TD, Petrou Jelínkovou – PJ a Tomem Božovským –TB.

Vedl jsi jeden ze stolů, „sedlí“ jste si s hosty?

TD: S těmi, kteří chodili, asi ano. Ale byli tam dva lidé, kterým to vyložené nesedlo (byli to buddhisté, kteří dokázali s buddhismem spojit Krista skrze reinkarnaci. Ve všem měli jasno, tak už pak nepřišli.

PJ: Já osobně jsem stůl nevedla, spolu s manželem Jirkou jsem se na tom podílela. S hosty jsme během kurzu navázali velmi osobní a hezké vztahy. Atmosféra byla příjemná a uvolněná.

TB: Hned při prvním setkání se ukázalo, že tři z hostů mají společně to, že se zajímají o severní Afriku a strávili tam i nějaký čas. Nebo že jeden z hostů pracoval jednu dobu ve stejné práci jako manžel jiné účastnice. Zkrátka, bylo tam několik přirozených styčných bodů, a to bylo fajn.

Co si, podle tebe, hosté z Alfy odnesli?

PJ: Atmosféra byla příjemná a uvolněná. Náš stůl byl trochu atypický. Sloužili jsme lidem, kteří byli v problematických životních situacích, neměli kde bydlet, řešili pro většinou společnou nezvyklé věci. Myslím, že nejvíce je oslovily právě navázané vztahy.

TB: Měli jsme šest hostů a pět z nich jezdilo poměrně z daleka, přesto jezdili opravdu pravidelně. Jestliže tomu věnovali svůj čas, tak mám naději, že to pro ně opravdu nějak důležité bylo.

Bude někdo z hostů chodit na skupinku, nebo se chystá na Základy?

TD: Jeden nebo dva z naší skupinky snad přijdou na Základy

PJ: Ano, jeden muž se chystá na základy, dokonce projevil touhu podílet se na dalším kurzu Alfa jako služebník. Jiní již navštěvují základové kurzy v jiné denominaci

TB: Ano, sami se ptali, co bude, až Alfa skončí. Vypadá to, že několik z nich se na Základy vypraví.

Jaký byl společný víkend?

TB: Řekl bych, že víkend se opravdu vydařil. Z našich šesti hostů jelo pět (i náš osmdesátiletý pan Bedřich!). Byla zima, ale sluníčko, výborně zajištěné vše kolem ubytování a jídla – to jsou sice „méně podstatné věci“, ale celkové atmosféře víkendu Alfý určitě pomohly. Jinak byla výborná slova i chvála, a především jsme zažili jednání Ducha svatého mezi námi. Několik lidí odevzdalo svůj život Ježíši, další zažili nějaký dotek nebo navštívení.

PJ: Byl to nejsilnější duchovní zážitek z celého kurzu. Bylo to nádherné vidět lidi přicházet k Bohu. Vraceli jsme se nadšení a vděční. Krása!!!

Proč myslíš, že má smysl Alfou pořádat?

TD: Všichni účastníci slyšeli evangelium a zažili atmosféru mezi křesťany, atmosféru pokoje a přátelských vztahů. Myslím, že je to cenné a že je to dobrý závavek pro budoucnost. Ti, kteří uvěřili (u našeho stolu nikdo, ale jinde ano), i ti, kteří byli zaujati, budou moci pokračovat na Základech, u dalších můžeme navázat osobním setkáním (u jednoho staršího hosta se na setkání s ním chystám, protože pro stáří na Základy patrně chodit nebude). Myslím, že Alfa je to neje-

Vedoucího Alfý, Miloše Poborského jsem se zeptala:

Jsi s podzimní Alfou spokojený?

Naprosto. Měli jsme celkem šest takřka obsazených diskusních stolů. To se už dlouho nepovedlo. Svůj stůl měly regiony Palmovka, Sever, Jih a mládež. Pátý stůl měli sourozenci z pražského sboru Slovo života. Nakonec se jim sice nepodařilo pozvat úplné nevěřící, ale chodil tým lidí, který začne Alfou

pořádat ve Slovo života a pro dva páry kurz posloužil jako základy křesťanské víry. Šestý stůl pak tvořili sociálně slabší lidé.

Pověz, prosím, jak probíhala Alfa v číslech.

Na úvodní večeri bylo přihlášených takřka 40 hostů, nakonec jich dorazilo 27. Počty účastníků se v průběhu kurzu ustálily na cca 20 lidech, pro které měl kurz opravdu smysl. Tým pořadatelů za KS tvořilo asi 15 lidí, v technickém týmu sloužilo kolem 10 lidí plus ti, co pomáhali se zákusky.

Vedl jsi jeden ze stolů, měli jste se spolu dobře, nebo to bylo náročné udržovat u stolu debatu k tématu?

U našeho stolu vznikla vynikající parta. Hned na úvodním večeru nejstarší účastnice u našeho stolu pronesla památnou větu „já jsem tady asi nejstarší, tak navrhuji, že si

fektivnější, co jsem v posledních deseti letech ve sborových evangelizačních snahách zažil.

PJ: Je to srozumitelná, moderní a účinná forma, jak vést lidi k Bohu, začleňovat je do církve a navazovat učenické vztahy. Kurz jsem absolvovala poprvé a věřím, že ne naposled. Jsem z něho nadšena.

TB: Je vidět, že stále jsou lidé, kteří jsou pro evangelium otevření, a chtějí se o Bohu dozvědět víc. Alfa je jednou z možností, která stojí za to.

tady budeme všichni tykat“, čímž naprosto rozbila veškeré bariéry mezi hosty. Nemuseli jsme hrát žádné hry na prolomení atmosféry, hned se rozběhla diskuse na téma, zda „jde v životě ještě o víc...“ Všiml jsem si, že podobné to bylo u většiny stolů. Hosty jsme museli v 20:30 doslova „vyhánět“, aby už šli domů. Stávalo se, že poté co jsme uklidili sál a nádobí (což trvalo asi půl hodiny), našli jsme účastníky kurzu, jak diskutují o tématu večera venku na ulici před hlavním vchodem do sboru.

Co si, podle tebe hosté z Alfý odnesli (kromě dobrého jídla v žaludku)?

S jistotou mohu mluvit o hostech u našeho stolu, kterým kurz výborně posloužil. Dva muži se modlili modlitbu přijetí Pána a obrátili se. Shodou

okolností, dnes kdy píšu pro SD tento článek, byli oba poprvé v životě v neděli na bohoslužbě. Dvě ženy se k Pánu také velmi přiblížily, dnes měly také přijít do sboru a už mají domluvenou skupinku, kam chtějí přijít. A i u jiných stolů vím o lidech, kteří se k Pánu významně přiblížili.

Co bys řekl o přípravném týmu a co o týmu v akci na place?

Tým pořadatelů u stolů za KS tvořilo asi 15 lidí (plus cca 4 budoucí vedoucí ze SZ). V technickém týmu sloužilo kolem 10 lidí plus ti, co pomáhali se zákusky. O vaření se již tradičně staral náš léty prověřený šéfkuchař :-). Vašek Luňák. Všem členům týmu patří jedno velké DÍKY, protože bez nich by nebylo možné kurz tak kvalitně připravit. Rozloučili jsme se slovy „na viděnou příští podzim na Alfě!“ Už nyní se můžete modlit za hosty, kteří přijdou! :-).

● KONVOKACE

Pane, zde jsem

Jsou mezi námi lidé, kteří něco „velkého“, je přesahujícího, uspořádali pro druhé.

Dali spoustu času a energie do zorganizování něčeho nového pro kamarády, Církev, nebo svět. Proč? Jak je to napadlo? Kde vzali odvahu a sílu? V minulých číslech odpovídali na podobné otázky už někteří z nás: Radka Novotná, Miloš Poborský, Tomáš Dittrich, Jarda Sloboda, Mirek Hoblík, nebo Ota Kunzmann ml. Před měsícem proběhly v Praze opět dvě nové akce, velké rozsahem i dosahem, které se zrodily v hlavách a srdcích našich sourozenců. Petr Kácha stál za pražskou středoevropskou Konvokací a Aneta Abygail Potfajová za Vlnou slávy pro českou mládež. Petra jsem se zeptala:

Co je to Konvokace?

Konvokace znamená svolání. V tomto případě tedy svolání křesťanů. Evropská konvokace v Praze byla modlitební a prorocká. Nejednalo se tedy o konferenci. A už vůbec ne o teologickou konferenci. Prostoru na chválu, modlitby, pokání a proroctví bylo více než na kázání.

Jak jsi na myšlenku uspořádat mezinárodní konferenci - Konvokaci, přišel?

Žádnou myšlenku na uspořádání konvokace v Praze jsem neměl. Tedy ve smyslu nějakého přemýšlení a touhy něco takového udělat. Osobně dávám přednost menším akcím. Nejsem sice bázlivý člověk, ale masové akce nejsou něčím, v čem bych si nějak lebedil. Když jsem se před čtyřmi lety modlil, tak mi (jak věřím) Bůh řekl, abych jednak začal jezdit na mezinárodní konvokace do Jeruzaléma (a vedl českou výpravu) a abych

uspořádal regionální konvokaci v Praze. Trochu jsem s Hospodinem smlouval a snažil se ho přesvědčit, že jsou určitě mnozí jiní k tomu vhodnější, ale pak jsem souhlasil. Osobně mám před Bohem bázeň když mi něco řekne, pak to prostě udělám. (V tomto případě to bylo něco, co by mne ze své hlavy a svého rozumu, případně srdce, nikdy nenapadlo.)

Podle čeho jsi poznal, že je to Boží nápad - plán?

Že je to Boží jsem zjistil jednak z toho, že to bylo pro mne velmi překvapivé a nečekané (rozhodně ne něco, za co bych se předtím modlil a nějak po tom toužil) a později i podle toho, že se k této vizi začaly přidávat další. Jednak Tom Hess v Jeruzalémě a později i křesťané (jak vedoucí, tak i nevedoucí) v naší zemi. Hospodin mi

dal několik spolupracovníků (naprosto klíčová byla Alena Krausová), později i nějaké sponzory (bez kterých by se to dost těžko dělalo), modlitebníky, chváliče a pod. Vize se prostě začala šířit. Přes počáteční rozpaky nad celou akcí (nikdo netušil o co jde) a velkou rezervovanost ostatních církví, sborů a hlavně jejich vedoucích (a to včetně mého vlastního sboru) si nakonec Hospodin prosadil svou. V Přípravném týmu byli zástupci KS, AC, CB a další. Technicky nám začala s celou akcí pomáhat KMS.

Kate Hess

Petr Kácha a Tom Hess vedoucí Domu modliteb v Jeruzalémě

Jaké to tedy bylo?

Nakonec nás bylo přes 400 účastníků ze skoro 30 zemí z celé Evropy. Činili jsme pokání z antisemitismu v Evropě za uplynulých 2000 let a volali jsme k Bohu za duchovní změnu v Evropě. Poslouchali jsme vyučování Toma Hesse z Jeruzaléma o tom, co znamená, že jsme byli naroubováni, jako plané ratolesti, na ušlechtilou olivu. Společně jsme chválili Hospodina, modlili se jedni za druhé. Zástupci národů, které se v Evropě stovky let nenáviděly, zabíjely a pod., Češi a Němci, Angličané a Francouzi, Maďaři a Slováci a další.

Mnozí jsme zažívali takovou Boží přítomnost, kterou jsme v naší zemi ještě nezažili. Tom Hess z toho byl sám překvapen. Týden před Evropskou konvokací v Praze byl v Brazílii ve druhém největším sboru, který má 45 000 členů (to není překlep, slovy: čtyřicet pět tisíc). Tam vyučoval a kázal. Ale to, co se dělo v Praze, bylo pro něj něco mimořádného. Důležité bylo také to, že se několik stovek modlitebníků (vize byla zmobilizovat 300 modlitebníků, něco jako Gedeonovu armádu, ale nakonec jich bylo ještě více) rok předem za celou akcí modlilo. V listopadu se mnoho sborů zapojilo do modliteb a půstu za celou akci (prakticky po celý listopad se každý den jeden sbor modlil a postil za celou akci). Přípravný tým se modlil a postil tři dny před akcí (někteří se ale postili o mnoho déle) a po celou dobu konání konvokace v Praze (čtvrtek - sobota) probíhala nepřetržitá modlitebně-uctivací stráž. Během celé akce jsme přijali několik desítek prorockých slov, z nichž některá byla velmi zásadní. Nyní se modlíme co s tím dál.

Dopadlo to podle Tvých plánů - představ?

Celá akce naprosto předčila naše očekávání. Chvála Pánu za to. Pro mne osobně to bylo jasné povzbuzení, že Boha se vyplatí vždy a neodkladně poslechnout.

S Abygail si povídám v příštím SD.

Bůh mě uzdravil!

Doslechla jsem se zajímavý a povzbudivý příběh, který se nestal v cizině a ani před mnoha lety, ale v Praze, a to vloni v listopadu a navíc v našem sboru. Telefonovala jsem si s Pavlou Grabmylerovou při její „projížďce“ na rotopedu.

Kdy se ti stal ten úraz a co to bylo?

V sobotu ráno jsem omdlela a praštila sebou na levý bok. Manžel mě uložil do postele. Nemohla jsem se skoro pohnout, ležela jsem na zádech a měla strach. Začala jsem se modlit a potom jsem vyznávala Boží slovo o jeho moci a uzdravení a to jsem volala, dokud jsem neusnula. V neděli to bylo trochu lepší, ale stále mě hodně bolel bok a vůbec všechno, jak jsem spadla. **V pondělí jsem nemusela do práce, tak jsem šla k doktorce.**

Co řekli doktoři po ošetření?

Po zrentgenování mi moje doktorka řekla, že to je zlomené žebro a ať přijdu za týden na kontrolu.

Když jsem se v pondělí chystala do práce, volala mi doktorka, že musím jet okamžitě do nemocnice. Specialista, který rentgen

kontroloval, zjistil, že jsou zlomená dvě žebra a propíchnutá plíce. To je nebezpečné a musí mě hospitalizovat.

A to tě ještě bolelo?

V úterý to bolelo docela dost, ale já jsem vyznávala, že jsem uzdravená, věřila jsem tomu, a proto se chystala do práce. Ta zpráva, že je to horší a nebezpečné, **mě nezneklidnila, naopak jsem si vzpomněla na jedno proroctví, které jsem dostala před rokem na celosborové modlitební, a vlastně jsem byla**

šťastná, že jsem zdravá! Nemusela jsem se o tom nijak přesvědčovat nebo se k tomu nutit. Radovala jsem se. Bylo až legrační, jak jsem klidná.

Tak že jsi šla do nemocnice na nový rentgen?

Ano. Doktorka předtím řekla, že to vypadá

asi na dva dreny. Když kontrolovala ten nový rentgen, hrozně se divila a řekla, že tam nevidí žádné zlomeniny, jen dvoucentimetrovou díрку v plicích.

Svědčila jsem jí o Boží lásce. Bylo to, jako bychom byly kamarádky, tak otevřeně povídání. Nemusela jsem do nemocnice, jen za dva dny na kontrolu.

Jak ses cítila během těch dalších dnů?

Měla jsem ještě rozbitý obličej a nějaké modřiny po tom pádu, ale ty hrozné bolesti už ne.

Za dva dny jsem tedy šla opět na kontrolu, zase rentgen. A po díře v plicích ani památka! Doktorka i sestra se divily a ptaly se, jak to dělám. Tak jsem jim opět svědčila o Bohu. Když jsem řekla doktorce, že tedy už půjdu do práce a začnu cvičit, vrtěla hlavou, ale nemohla mi to nedoporučit, když jsem byla zdravá. Dala jsem jí evangelium Lukáše a jistě si o víře ještě někdy popovídáme.

Jak je ti teď ka?

Je mi fajn! Šla jsem pak hned do práce a myla okna a dělala další dost náročné práce a bylo to dobré. Ted' si zrovna šlapu na kole.

Co si o tom celém myslíš?

Že mě Bůh uzdravil! Moc mě to potěšilo a povzbudilo. Jsem posílená na víře a víc se teď zabývám Božím jednáním.

Nanda

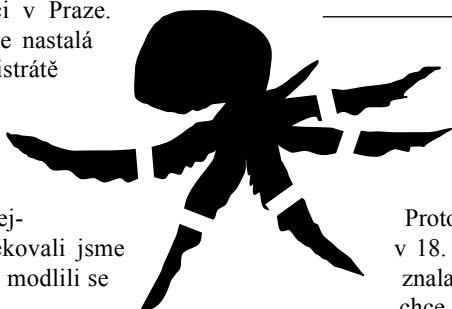
Setkání služebníků

Opět jsme se po čtvrt roce setkali, abychom společně děkovali Bohu, spolu se z Něj radovali a modlili se i si žehnali. Prostě takový společný doping vztahu a vztahů. Navíc spojený s důležitým vyučováním.

V úvodu Luboš připomněl, že máme výhled na založení aspoň 25 nových regionů, a že chceme zasáhnout Prahu zvěstí evangelia. „Po lidsku to nejde, ale u Boha je to možné. Bůh čeká až vstoupíme do jeho plánů“, řekl. Při chvalách jsme se za sebe navzájem modlili, žehnali si a prorokovali. Potom jsme slavili Večeři Páně.

Miloš Kačírek nám nastínil novou politickou situaci v Praze.

V duchovním světě se nastalá výměna lídrů na Magistrátě dá popsat jako „odstřížení chapadel chobotnice, která vysávala po 10 let miliardy z veřejných prostředků“. Děkovali jsme za tuto změnu Bohu a modlili se za radní.

Petr Kácha nám na příkladu z historie ukázal, co to může znamenat prakticky „žehnání Izraeli“.

Že je dobré Izraeli žehnat víme z 1. M 12. Kap. „Požehnám tomu, kdo požehná tobě“.

Chobotnice vysávala miliardy z veřejných prostředků

Požehnání, o kterých se v Bibli píše, patří Izraeli, ale i nám, křesťanům. (Řím. 9, 1) – jsme naroubováni. Protože skupina Angličanů v 18. Století podle Bible poznala, že Bůh má s Židy plán, chce je shromáždit, přesvěd-

čila krále, aby v Jeruzalémě založil zastupitelství. (Sto let před státem Izrael, kdy Jeruzalém byl na území Turecké říše). Vymohli si, že konzul musí mít kapli a postavili Christ church ve stejném stylu, jako synagogy, dokonce s hebrejskými nápisy. Potom založili školu, nemocnici atd. Židé v té době byli v Turecku na dně společnosti. V té době byla Velká Británie velmoc a ostatní státy ji začali napodobovat a brzy se celý Jeruzalém proměnil.

I nám může Bůh ukázat praktické věci, jak žehnat!

Miloš Kačírek nám podal biblické vysvětlení toho, jaké kořeny má duch smilstva a jak se projevuje a s čím je spojen. Mluvil o příčinách a důsledcích propadnutí smilstvu a také o léku na něj. Podrobně se s celým výkladem budete moci seznámit v příloze SD v některém z příštích čísel. Odpolední program měly jen některé skupiny a ostatní byli pozváni na nedělní dopoledne, kdy byl Na Žertvách seminář o chvalách vedený Polákem Bogdanem.

Nanda

Shromáždění mužů

Již je to několik měsíců, co jsem byl pozván na setkání pastorů z několika sborů, na kterém sloužil pastor Cecy. Tento Ital žijící v USA slouží jako pastor a kromě služby v místním sboru se věnuje službě posvěcení v oblasti sexuální čistoty. Slouží speciálně vedoucím v církvi.

Jeho služba byla velmi povzbuzivá a osobní. Když během vyučování přerušil svůj výklad, podíval se na mne a zeptal se: „Jak by reagovala Tvá manželka, kdybys jí byl nevěrný“, šel mně mráz po zádech. Takto osobně se ptal všech účastníků.

Na semináři hovořil i o praxi v jeho sboru, kde každý rok pořádají shromáždění mužů, kde obnovují svůj závazek čistoty, věrnosti svým manželkám resp. svým případným manželkám (pokud jsou muži svobodní). Motivovalo mne to udělat podobné shromáždění ve sboru a po odsouhlasení vedením sboru jsme takové shromáždění připravili na 30. listopad.

Sešlo se nás asi čtyřicet. Po úvodních chvalách jsme se věnovali vyučování ohledně ducha smilstva i ohledně některých praktických věcí, ke kterým nás vede Písmo (záznam je na sborovém webu). Potom byl čas na pokání. Někteří s velkou odvahou a současně lítostí vyznávali svá selhání v této oblasti. Někteří veřejně, někteří někomu soukromě, „jen“ Pánu. Po čase pokání jsme společně proklamovali svůj závazek, jak chceme dál jednat včetně praktických věcí a vztahů s ostatními muži. Prohlášení je zveřejněno v tomto SD a mohou se k němu připojit i ti, kteří na shromáždění nebyli.

Doufám, že se nejedná o poslední podobné shromáždění a mám naději, že přibude regionálních setkání mužů, kde bude docházet k otevřenému sdílení i o otázkách, o kterých se běžně nemluví.

Lubomír Ondráček

67 hodinová modlitební stráž

V únoru proběhne opět 67 hodinová modlitební stráž. Začneme ve čtvrtek **2. 2. v 19:00** společnými chvalami a uctíváním a zakončíme opět společně závěrečnou dvouhodinovou od 12 do 14 hod 5. 2.

Modlitební stráž budou pak probíhat každý druhý měsíc, tedy 30. 3. až 1. 4. a 31. 5. až 3. 6.

V dubnu bude stráž zaměřena na chválu a uctívání, ve strážích budou se střídát týmy chváličů z různých koutů Čech i zahraniční hosté.

Doporučujeme modlitby spojit s půstem.

Využijte této příležitosti mít oddělený čas s Otcem ve chvále a modlitbě.

Modlitba má velikou moc!

Mirek Hoblík

Prohlášení mužů, kteří chtějí dosvědčovat Boží svatost

Jsme si vědomi, že dle jedné ze čtyř hlavních zásad Křesťanského společenství Praha máme dosvědčovat Boží svatost. Dosvědčování Boží svatosti je pro nás úkolem, na který nikdo z nás sám od sebe nemá dostatek přirozených kvalit, ale věříme, že Kristus v nás má moc Boží svatost dosvědčovat a zjevovat. Dosvědčování Boží svatosti pro nás není tíživý zákonický životní styl plný složitých pravidel, příkazů a zákazů. Bereme takové dosvědčování jako výsadu nechat skrze Krista v nás proudit Jeho život, zjevovat Jeho čistotu, lásku a vroucího ducha.

Z tohoto důvodu se zavazujeme:

ctít Ježíše Krista skrze uctívání, modlitbu a poslušnost Božího slova v moci Ducha svatého;
pěstovat živé a přátelské vztahy s dalšími muži s vědomím, že potřebujeme bratry, aby nás povzbuzovali v nezákonickém dodržování našich předsevzetí, závazků i slibů;
budovat silná manželství a rodiny skrze lásku, ochranu a biblické hodnoty, pokud nás Pán dovedl do manželství;
zachovat věrnost své případné budoucí životní partnerce, pokud nejsme ženatí;
chápat a podporovat ty z nás, kteří se rozhodli kvůli Pánu neženit;
dodržovat duchovní i tělesnou sexuální čistotu bez ohledu na to, zda jsme ženatí či svobodní.

Jsme si vědomi, že naše prostředí, ve kterém žijeme, ovlivňuje kultura sexuální nevázanosti podněcována duchem smilstva, spotřebním konzumem, mediální masáží a špatnými morálními vzory. Jsme rozhodnutí být v této oblasti dobrými vzory ostatním mužům. Tím rozumíme, že především:

jsme připraveni dodržovat svou smlouvu s Bohem i životní partnerkou (pokud jsme dosud svobodní, chceme čekat na tu jedinou pravou a nestřídat partnerky tak, jako to dělá okolní svět);
jsme rozhodnutí střežit své srdce, aby z něj nevycházely necudné a nemravné podněty (Mt 15,19);
jsme odhodláni nerozvíjet nečisté snění s jakýmkoli sexuálním podtextem;
jsme rozhodnutí uzavřít smlouvu se svými očima dle příkladu biblického Joba (viz Job 31,1 „Se svými očima jsem uzavřel smlouvu, jak bych se mohl zadívat na pannu?“);
jsme připraveni se jednoznačně vypořádat s neřestnou minulostí v otevřeném pokání, a to před důvěryhodnými svědky; nepatříme sami sobě, ale Kristu, a jsme rozhodnutí utíkat od smilstva v souladu s výzvou apoštola Pavla v 1 K 6,9-20;
jsme připraveni řešit případné problémy v sexuální oblasti s bratry v Kristu co nejdříve od okamžiku, kdy nastanou.

V Praze dne 30. 11. 2011

Sborová mládež

Náš sbor vznikl nebo možná lépe řečeno byl obnoven převážně určitým „probuzením“ mezi mládeží v 80. a 90. letech, kdy uvěřilo několik set převážně mladých lidí a někteří lidé často s despektem říkali, že my vlastně nejsme sbor, ale „velká mládež“. Léta ubíhají a z mládežníků 90. let se stala střední generace. Nějakou dobu sbor v podstatě neměl žádnou mládež, ale postupně začínaly dorůstat děti členů sboru a mládež začala vznikat. Ze skromných počátků kolem roku 2000 máme dnes mládež čítající značně přes sto aktivních členů, a to jak z dětí naroze-

ných ve sboru, tak i z nově uvěřivších mladých lidí. To nám dělá radost.

Rozvíjející se mládež ale má také požadavky na finanční zabezpečení. V počátcích se celá činnost mládeže účetně schovala v hospodaření centrálního sboru, ale postupně s nárůstem částky bylo třeba začít sledovat náklady odděleně a staršovstvo nakonec přistoupilo k založení samostatného střediska mládeže. Přímé náklady tohoto střediska (tedy mzdy, nájmy mimo sborové budovy, režie) činí na rok 260 000 Kč. V tom nejsou náklady na využití sborové budovy, vybavení, investice (aparatura) a mzdy dalších pracovníků, kteří se na službě

mládeži podílejí. Celá služba by nemohla existovat bez vysokého nasazení mnoha dobrovolníků (to se ovšem týká fungování celého sboru).

Současné je nám jasné, že finančně se jedná spíše o minimum, které je potřeba a částka bude spíše narůstat. Rádi bychom alespoň část těchto nákladů pokryli z mimořádných sbírek. Pokud vidíte službu mládeži jako důležitou a chcete ji podpořit, přispějte prosím na účet u ČSOB, 223775399/0300, K.S. 0558, V.S. 682130. Za dary děkuji mimo jiné i jménem našich mládežníků.

Lubomír Ondráček

● JAK JSME TO PROŽILI

Je deset hodin večer a já nervózně vytáčím číslo vozovny tramvaje, abych zjistila, zda se tam nenašla igelitová taška s šanonem. Před chvílí se vrátil můj syn, který mi dělal poslíčka a měl přivést důležité doklady k mé práci. Nepřivezl. Zapo- vídal se s kamarádem a zapomněl je v tram- vaji. Uklidňovala jsem se, že to řidič na konečné určitě najde. Kdo by přeci bral igelitku s šanonem plným papírů. Jak jsem vyťuká- vala další čísla vozoven, bledla jsem. Igelitka nikde nebyla. Polévalo mě střídavě horko a zima. Ty doklady byly hodně důležité a v podstatě nenahraditelné. Začala jsem se, spolu se synem a manželem, zoufale modlit, aby to Pán nějakým způsobem napravil, aby se doklady našly, aby je našel někdo, kdo nebude líný se podívat dovnitř a najít tam na mě kontakt, aby je někdo nevyhodil do popelnice...

Je druhý den ráno a já znovu obvolávám tramvajový dispečink, kdyby se přeci jen přes noc taška našla. Nikde nic. Jsem dost zoufalá a přemýšlím, jak to napravit, jak to říct šéfovi. Přemýšlím o svém synovi, který je dost zodpovědný a i když to na sobě nedává znát, určitě se tím také hodně trápí. Volám ještě několika přátelům

a prosím je, aby se za tuto situaci pomodlili.

A jak to tak bývá, když je člověku hodně zle, najednou dokáže všeho nechat, kleknout a velmi intenzivně volat k Bohu. A tak volám a prosím: „Bože, co mám pro to ještě udělat? Mám se třeba postit?“

Nakopnutá víra

A ztichlým pokojem zazní rozhovor:

„Ne, já půst od tebe nechci. Chtěl bych zpátky tvůj čas, buď se mnou.“

„A jak mám být s tebou?“

„Čti si mé slovo, očekávej na mě a já budu s tebou.“

„A vyslyšíš mé prosby, Pane?“

„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh. Zastanu se maličkých.“

„Jsem i já maličká?“

„Maličký je ten, kdo je v srdci upřímný jako dítě.“

„Bože, prosím, prozkoumej mé srdce a ukaž mi každou neupřímnost, která by tam byla!“

Venku se setmělo, musela jsem klečet v tom pokoji hodně dlouho. Rozhostil se ve mně pokoj, navzdory všem okolnostem. Situace se nezměnila, ale já věděla, že je Bůh se mnou.

Je osm hodin večer. Zvoní telefon: „Haló, nevím, zda volám správně, ale našla jsem u nás v domě na chodbě nějakou složku. Víte, já jsem účetní, nedalo mi to, podívala jsem se dovnitř a našla tam číslo na vás.“ Spolu se synem

rychle nasedáme do auta a vyrážíme na okraj Prahy. Je v nás malá naděje, že se přeci jen něco našlo. Když jsme objevili dům oné svědomité paní, odevzdala nám ušmudlané desky a v nich ztracené dokumenty. Byly kompletní. Někdo si dal tu práci, že vyndal ze šanonu všechny papíry, nastrkal je do papírových desek a ty pohodil na chodbě paneláku a šanon s igelitkou si vzal. Hodné paní jsme vnutili čokoládu a cestou domů v autě „vyřváváme“ z plných plic Bohu chválu. Jsem nejmiň o tunu lehčí a má víra, že Bůh dělá zázraky a je se mnou v každé situaci, je „nakopnutá“ do nesmírných výšin.

Jih

Kapky na skle

„No, tak povídej, jaký je u vás? Tady je ne-
chutně modrý,“ pobízí mě má urozená ka-
marádka, když jí popisuji nebe, které vidím
z okna ložnice. Její láska k „ubřečenému“
počasí mi pomáhá tolik nenadávat, jak je
venku „hnusně“, nesvítí-li zrovna sluníčko.
Směju se jejímu ostrovtipu a ten smích uvol-
ňuje napětí, jež mě v posledních dnech jaksi
polýká.

Není to poprvé, kdy musím kvůli potížím
v těhotenství ležet. Mohla bych to tedy už
mít „nacvičené“. Jenže nemám. Nedokon-
čená práce, nedořešené problémy, neusku-
tečněné úmysly. Nejen o tom všem mám teď
příliš mnoho času dumat. Tělo jsem donutila
ulehnout. Ale myšlenky pokračují ve zběsi-
lém úprku. Dívám se z okna na větve lísky
pohupující se ve větru. Houpy hou, nahoru,
dolů. Pořád stejně. Ten rytmus mě uklidňuje.
V modlitbě dávám všechno Bohu. A pokoj
převyšující všeliké pomyšlení... no, však to
znáte. Tohle už bych také mohla mít nacvi-
čené. Jen si na to včas vzpomenout.

Po nebi za sklem běží mraky, jejichž bar-
va a tvar se s pokračujícím soumrakem ne-
ustále mění. Při pohledu na jejich úchvatné
barvy mě napadají vznešené a poněkud nezábav-
né věty o „měnícím se života běhu“. Ni-
kam je nepíšu a ony mizí společně s denním
světlem. Někdy mám pocit, jako by to, jak
nebe vypadá, odpovídalo mému měnícímu
se rozpoložení.

Nedá se říci, že bych se nudila. Z ku-
chyň, kterou máme hned u ložnice, jakož

i z místností vzdáleněj-
ších, ke mně doléhá ve-
selé výskání, ale také
třeskot slovních zbraní
sourozeneckých bitev.

„Proč jim ten Zdeněk NIC
NERĚKNE?!!!“ snažím se
vší silou nevyletět z postele jako
raketa a nezpůsobit spoušť v místě doletu.
Můj manžel je rozváznější než já. Je roz-
váznější. Je ROZVÁŽNĚJŠÍ! Aaaaa! On
to přeci zvládne. Musím to nechat na něm!
A taky na Něk. Dávám si polštář přes uši. Ta
hloupá větev za oknem se pořád stejně kývá!
Houpy hou, nahoru, dolů. To je k zbláznění!

Nebe je bělavě šedé a další den by tedy
měl být poněkud nudný. Není tomu tak. Daří
se mi s pomocí komunikační techniky něco
málo zařídit, a tak si nepřipadám tak neuži-
tečně. Jsem vděčná za mé milé. Posílají po-
zdravy a dárky, telefonují mi, navštěvují mě.
„Mám tu ty Zuzčiny korále. Můžu se s nima
odpoledne stavit?“ píše mi moje oblíbená
„divoženka“. Ta mi stála po boku v nejdě-
těžké chvíli. Ani jsem jí nedala vědět, že se
mnou něco je. A stejně to nějak „vyčuchala“.
Tyhle „maličkosti“ mi připomínají, že mám
přátele i Přitele, kteří mě mají rádi, přestože
znají mou nestálou a výbušnou povahu.

Tenhle den byl dobrý. Tenhle rok byl
dobrý. Byly v něm nejen snadné okamžiky.
Stejně jako v období, které právě prožívám.
Jaký bude ten příští? Určitě také ne jen snad-
ný. Vedle mě velmi hlasitě spí jeden z mých

*Snažím
se vši silou
nevyletět
z postele jako
raketa.*

nejbližších přátel. Můj rozvázný
a unavený manžel. V těchto dnech
pochopitelně unavenější, než kdy
jindy. Když jsem v pohybu, jeho
rachotivý dech mě tolik nebudí.

Teď jsem docela vzhůru a snažím se
zachovat klid. Dnes mi to nedává tolik
práce.

Dívám se z našeho velkého okna. Ten-
tokrát mě ohromuje černobílá krása noční
oblohy. Utírám si oči. Není to však smutek.
Na sklo přistálo několik dešťových kapek
přinesených prudkým poryvem větru. Díky,
Příteli.

Katka Hu

Shromáždění na Severu v režii mládeže

Poslední listopadová neděle se od „běž-
ných“ nedělí odlišovala tím, že se na jejím
vedení a celém programu podílela mládež.
Od úvodního přivítání přes chvály, svědec-
tví, kázání, modlitby za lidi až po závěreč-
né požehnání (a také přípravu a úklid sálu),
ve všech službách byli zkrátka mladí. A bylo
skutečně osvěžující a povzbudivé vidět, jak
slouží a Bůh je používá. (Mnozí z nich jsou
aktivně zapojeni ve službách na mládežnic-
kých akcích nebo i jinde, ale tam je nemáme
moc příležitostí vidět.)

Těšíme se z toho, jak duchovně rostou
a vstupují do nových věcí!

Tomáš Božovský

Nanda

Host na palmovce

Poslední neděli v listopadu jsme měli vzác-
ného hosta, Paula Clifta. Pořádal v Praze se-
minář „Místa uzdravení“ a my jsme ho získa-
li v neděli k nám. Na semináři jsem nemohla
být, ale o povzbuzení, které jsme načepovali
na Palmovce v neděli, se ráda podělím. Vy-
brala jsem několik doslovných citací, ale nej-
lepší je si jeho kázání poslechnout celé.

Zahájil takto: „Bůh chce, aby váš národ
byl zapálen pro Boha. Co s tím budete dě-
lat?“ Pokud chceš Boží navštívení, nejdřív
musí dojít k navštívení u tebe. Člověk musí
udělat první krok, potom Bůh přijde. Uvěřil
ve 13 letech a od té doby je jeho stěžejním
veršem: „Doufej v Hospodina celým svým
srdcem a na rozumnost svou se nespole-
hej...“ Potom, co poznal, že se má službu
uzdravení, začal se modlit za lidi Asi deset
let na to vznikla první Místa uzdravení –
něco jako ordinace, kam můžou chodit pro
modlitbu za uzdravení, nebo za jiné těžkosti.
Věnuje se jim tým, který s nimi situaci pro-
bere, ale nehledá jiné řešení, než modlitbu
a uzdravení. Těžká zkouška Clifta potkala,

když se modlil za přítele a on zemřel. „Roz-
hodneš se důvěřovat Bohu i bez odpovědi?
Nebo řekneš, že to nefunguje. Vzdáš to,
nebo uvěříš Bohu? Budeš zklamaný, nebo
budeš rozhodný, i když nechápeš, co se
děje? Nikdy, nikdy, nikdy to nevzdávej! Ne-
přestávej se modlit i až do posledního de-
chu. Je to Boží vůle, aby lidi byli uzdrave-
ni“. „Uzdravujte nemocné, křest mrtvé. To
je poslání pro mě i pro vás. Vždy je dobré
Bohu důvěřovat. Pokud vezmete Boha váž-
ně, zažijete veliké věci. Je to legrace! Před
čtrnácti dny jsem se u nás ve sboru modlil
za lidi, kteří mají po operaci v těle nějaký
kov. Už to bylo potřetí, kdy mě k tomu Pán
vedl a podvkrát nikdo uzdravený nebyl.
Musel jsem se třikrát přesvědčit, prohléd-
nout zas a zase tu uzdravenou nohu. Zmizel
z ní kov, který tam museli voperovat před
lety a dokonce ani jizvy nezbyly U Boha
není nic nemožného! Nevzdávejte to. Dů-
věřujte Bohu celým srdcem a nespolehejte
na rozum!“

Ruska

Napsat recenzi tak rozsáhlé sagy jako je Ruska od Edwarda Rutherfunda jsem dlouho váhal. Nikoli pro nedostatečnou kvalitu, ale pro rozsah. Kniha má rozmach přes více než osmnáct století a zabírá tak podstatnou část historie Ruska. Většina postav je vymyšlená, ale zarámovaná konkrétními skutečnými událostmi.

Čtenář se tak velmi čtivou a napínavou formou dozví o období reformačního úsilí Petra Velikého, o hrůzovládě Ivana Hrozného, nebo o první carevně Kateřině Veliké. Velmi dobře je zde zpracována role V. I. Lenina, při umělém vyvolání hladomoru a tím i pro něj tolik potřebným sociálním nepokojem mezi rolníky. Toto období je zpracováno zvláště pečlivě. Jeho podhoubí sahá o téměř jedno století před kritický letopočet

1917, kdy vypukla tzv. Velká říjnová socialistická revoluce. Příčiny a důsledky jsou zde zpracovány velmi uchopitelně. Co jsem měl možnost nahlédnout, tak mnoho dějepisné literatury pojednávající o tomto tématu za románem Edwarda Rutherfunda, co se týká srozumitelnosti, silně pokulhává.

Jak už to u tak rozsáhlých děl bývá i Ruska má dost pomalý rozběh. Začíná popisem života několika rodin rozdílného etnického původu v malé bezvýznamné vesničce na rozhraní obrovské stepi a hlubokého lesa. Život obyvatel malé vsíky je neustále narušován jak mongolskými nájezdníky, tak i skupinami vikinských válečníků, kteří měli velký podíl na zrodu ruské státnosti. Prostí obyvatelé měli tenkrát volnost pohybu, kterou hojně využívali k dalekým cestám za obchodem a především za větším bezpečím.

Děj ale po první kapitole nabere velmi rychlý spád a sedm set stran textu uteče velmi rychle. Edward Rutherford využil mistrovským způsobem velkého rozsahu románu k detailnímu prokreslení charakterů postav často svým významem jen okrajových. Dílo tak jde hodně do hloubky lidské duše. Čtenáře téměř přinutí nenávidět padouchy a zdánlivě nenapravitelné lumpy, aby je často v závěru jednotlivých kapitol přivedl k údivu nad silou odpuštění, které má velkou moc člověka proměnit. Odpuštění zde hraje naprosto zásadní roli a jednotlivé příběhy vás i díky tomu hodně osloví.

Tuto skvělou knihu pojednávající na jedné straně o statečnosti a odvaze prostých i urozených, na druhé o tuposti, úplatnosti a vypočítavosti mnoha v moci postavených, lze ještě sehnat u knihkupeců, nebo zapůjčit v knihovně.

Pavel Rosecký

John a Stasi Eldredgeovi: Láska a boj

Knihy Johna Eldredge jsou pro mě srdeční záležitost. Dokonce mohu říci, že ze současných autorů je mým nejoblíbenějším. Pokud vím, všechny jeho knihy doposud vydávalo nakladatelství Návrat domů; čtyři z nich jsem měl tu čest sám pro toto nakladatelství přeložit. Proto mě velmi překvapilo, že nyní jednu jeho knihu vydalo nakladatelství Portál. Po přečtení mohu říci, že jde o překvapení velmi příjemné.

Knihu Láska a boj ovšem nepsal John sám. Psal ji se svou ženou Stasi (podobně jako knihu Úchvatná (Captivating), která u nás vyšla již v roce 2006).

Čím vás kniha uchvátí? Především svou upřímností a opravdovostí. John a Stasi nám otvírají své manželství se všemi jeho zápasy, s pády i s vítězstvími. Přitom nemáte dojem něčeho nemístného, jako když svůj intimní život otvírají některé celebrity. Jejich kniha je současně teoretická i praktická. Je to ovšem kniha příběhů, nikoli principů. Kniha malých příběhů, které dokumentují velké pravdy. Malých příběhů, které dávají dohromady větší příběh celoživotního svazku Johna a Stasi. Jejich celkový příběh ovšem má smysl pouze jako součást Velkého příběhu (což je rovněž název jedné Johnovy knihy), příběhu mezi Bohem a člověkem, přesněji řečeno mezi Kristem a církví.

Podtitul knihy zní „Cesta ke spokojenému manželství“. Nenechte se ale zmást. Není to itinerář; je to cestopis. Není to návod, jsou to zápisky z cesty, kterou John a Stasi spolu prošli.

Kniha nezamlčuje tíživé okamžiky, a přece je snad každá stránka nesmírně povzbudivá. Není to kniha návodů – něco ve smyslu „Dvanáct kroků ke šťastnému manželství“. Kniha nezamlčuje, že zbudovat dobré man-

želství je nesmírně těžké, ba téměř nemožné. A přece věřím, že snad každý pár, který to ještě nevzdal, se pustí do lásky i do boje s vervou, jakou možná dříve ještě nikdy neprojevil. A snad i někteří z těch, kteří to již vzdali, své rozhodnutí přehodnotí a znovu se pustí do zápasu o lásku.

Po přečtení máte pocit, že jste porozuměli některým základním věcem: Co je to vlastně manželství a proč je tak těžké. Proč máme potíže, přestože

odstraňuje veškerá tíživá očekávání“ (str. 84).

Manželství je Boží vynález, má však i svého nepřítele. John a Stasi dokáží odhalovat jeho snahy, aniž by se na něj nemístně soustředili. Popisují, jak v modlit-

bě bojují jeden za druhého a jak na modlitbách bojují společně. Část věnovaná společné modlitbě manželů je pozoruhodně inspirativní. „Říše temnoty se oťese, když se manžel a manželka oddávají společné modlitbě“ (str. 143).

Inspirativní je i kapitola o sexu. Opět: nečekejte návody. (Pokud chcete dobrý návod na sex, sáhněte po některých knihách Kevina Lemana). Žijete-li v manželství, dojde vám smysl sexu. Nebudete pochybovat o tom, že sex je nádherným Božím darem a že Božím záměrem vždy bylo (a je), aby se lidé milovali vskutku vášnivě. A při vši otevřenosti manželů Eldredgeových na vás i při čtení kapitoly o sexu padá Boží bázeň.

Jsem rád, že v dnešní době jakési „sexuální entropie“, kdy se na nás sex valí ze všech stran a kdy se přitom někteří lidé snaží zrušit a popřít pravé mužství a pravé ženství, se nám dostává do rukou kniha, která je oslavou muže, ženy, jejich svazku, ale především samotného Boha.

Dan Drápal

**Víte, že nejste studna
a váš partner také ne.
Oba jste děravé kbelíky,
které studnu hledají.**

jsme oba věřící? Co musíme udělat, aby se nám láska nevytratila? A co vlastně znamená milovat druhého člověka?

John a Stasi jsou přesvědčeni, že bez Boha manželství zbudovat nelze. „Chtít, aby manželství vzkvétalo bez Boha, je jako chtít, aby strom kvetl bez slunečního světla a bez vody“ (str. 28). Když ale říkají „bez Boha“, pak tím nemyslí „bez víry, že nějaký Bůh existuje“. Myslí tím „bez živého vztahu s živým Bohem“. Jen Bůh může naplnit naše nejhlubší potřeby – partner je naplnit nemůže, i kdyby sebevíce chtěl: „... víte, že nejste studna a váš partner také ne. Oba jste děravé kbelíky, které studnu hledají. To z manželství

Vydalo nakladatelství Portál, Praha 2011. 244 stran.

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA 2012

■ prakticky zaměřený výklad Bible

■ přátelské společenství

■ možnost dotazů a osobních rozhovorů

Kdy: **26. 1. – 26. 4. 2012**
vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: **sborový dům KS Praha,**
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň

Doprava: Metro B Palmovka

Vstup zdarma

Přednáší: Tomáš Dittrich a jeho hosté

Chvály: Jiří Bešta

T É M A T A P Ř E D N Á Š E K

- 1) 26. 1. Ze smrti do života
- 2) 2. 2. Nový život, křest
- 3) 9. 2. Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
- 4) 16. 2. Bible – Boží slovo
- 5) 23. 2. Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
- 6) 1. 3. Naplnění svatým Duchem
- 7) 8. 3. Každý den s Bohem
- 8) 15. 3. Modlitba
- 9) 22. 3. Odpuštění
- 10) 29. 3. Uzdravení z nemoci
- 11) 5. 4. Osvobození od hříchů minulosti
- 12) 12. 4. Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
- 13) 19. 4. Co je to církev?
- 14) 26. 4. Pán Ježíš přijde znovu

Kurz užívání duchovních darů *opět otevřen*

V sobotu dne 11. 2. 2012 začne další běh kursu Užívání duchovních darů. Bude mít 5 tematických celků a bude probíhat každou 3. sobotu ve dnech 11. 2., 17. 3., 21. 4., 19. 5. a 16. 6. 2012. Všechny 5 setkání se bude konat ve sborové budově KS Praha (Velký sál), Na Žertvách 23, Praha 8, a to v době od 10.00 do 17.00 hod s hodinovou přestávkou na oběd.

Kurs Užívání duchovních darů je určen každému, kdo se chce naučit zacházet s duchovními dary (především s prorockým darem). **Ať už takto dříve sloužil, anebo se s těmito dary chce teprve seznámit.** Téma s praktickým zaměřením budou pokrývat oblasti jako „Charakter a dary“, „Prorokování obrazem“, „Jak vzniká zjevení“, „Vztah prorockví a modlitby (chvály)“, „Vztahy mezi prorokujícími a dalšími služebníky“, „Mluvení jazyky a jejich výklad“, „Základy biblické symboliky“ a další.

Součástí výuky bude rovněž praxe v některých místních sborech nebo na křesťanských akcích. K absolvování kursu je potřeba absolvovat min. 4 z 5 sobot. Záměrem kursu je naučit se užívat duchovní dary a rozpoznat svá obdarování a své místo v Těle, naučit se týmové práci a spolupracovat s jinými služebnostmi, povzbudit vznik přímluvné/pro-

rocké skupinky v místním společenství, resp. posílení stávající, naučit se pravidla prorocké hygieny (rozsuzování a předávání poselství), pěstovat trvalé vědomí, že Kristův charakter v Tobě je více než sebevětší pomazání k prorokování.

Sloužit bude tým pod vedením Miloše Kačírky ve složení: Oldřiška Šípová, Marcela Láníková, Jana Říhová, Joel Staab, Jiří Čihulka, Bohouš Zapadlo a Václav Kordula.

Každý, kdo se chce zabývat duchovními dary, by měl mít dobré základy víry (nejlépe ve struktuře podle epistoly Židům 6. kapitoly). **To ověříme jednoduchým vstupním testem, který bude součástí příhlášky a jehož několik vzorových otázek uvádíme níže.** Pro ty, kdo by si chtěli „základy víry“ oživit, doporučujeme knihu Dereka Prince – Základy křesťanského života (Postilla, Doubek, 2006), knihu T. Dittricha – Základy (KMS, 2010). Zájemci o elektronickou verzi kurzů „Základů“ (Pokání z mrtvých skutků, Víra v Boha, Křtů učení, V(z)kládání rukou, Vzkříšení z mrtvých a Soud věčný) se mohou obrátit na Marcelu Láníkovou (marcela.lan@volny.cz), která je na požádání zašle.

Příhlášky zasílejte, prosím, do 7. 2. 2012 na e-mailovou adresu Marcely Láníkové (marcela.lan@volny.cz). Zájemci obdrží

skriptu a seznam doporučené literatury („školné“ činí 600 Kč, pro ty, kdo chtějí v této oblasti sloužit v místním sboru, doporučujeme požádat o proplacení školného). Záměrem týmu je také nahrávat lekce ve formátu MP3 pro potřeby jeho frekvenciantů.

Příklady otázek z testu na znalosti Základů:

- Vyjmenuj prvky základů učení podle Židům 6,1-3.
- Vysvětl, co rozumíš pod pojmy hřích, víra, pokání.
- Podle čeho poznáš, že je člověk obrácený (znovuzrozený)?
- Popiš stručně, co znamená biblický křest vodou.
- K čemu slouží v Novém zákoně v(z)kládání rukou?
- Jaký je rozdíl mezi vzkříšením Lazara a vzkříšením z mrtvých při Kristově příchodu?
- Má křesťan důvod se bát soudu věčného? Proč?

Na všechny zájemce o duchovní dary se těšíme a povzbuzujeme je, aby se nenechali odradit vstupním testem, ale využili čas do prvního setkání tím, že si učení o základech znovu připomenou.

Za služební tým, Miloš Kačírek

● OZNÁMENÍ

BIBLICKÉ HODINY

v Kulturním centru
Novodvorská

Novodvorská 1013/151, Praha 4 - Lhotka, 1. patro, Metro C „Kačerov“ – Bus 106, 170, 196, 203, Metro B „Smíchovské nádraží“ – Bus 196, 197, 198 zastávka: „Sídliště Novodvorská“, KC Novodvorská je v dohledu od zastávky, stačí přejít prostranství.

- 3. 1. 2012** Ivana Šimová: **první měsíce na misi ve střední Asii**
- 17. 1. 2012** Dan Drápal: **Jak přinést v roce 2012 co nejvíce ovoce Ducha Svatého?**
- 31. 1. 2012** Jana Hradová: **Zázraky a my**
- 14. 2. 2012** **Bůh dnes mluví.**
Vstup na vlastní nebezpečí.

Základní škola Heřmánek

Chceme být školou křesťanskou s křesťanskými učiteli, s křesťanským obsahem vyučování, s výukou základních biblických témat, ale také s tím aspektem, že děti budou vedeny k Bohu a k vzájemnému respektu a úctě. V současné době probíhá výuka v 1. ročníku.

Pro všechny rodiče a budoucí zájemce o vzdělávání nabízíme možnost nahlédnout do práce naší školy na **Dni otevřených dveří 15. 12. 2011**. Nahlédnout do našeho vyučování lze po předchozí domluvě na skola@prorodinu.cz.

Od 14 hodin Vás seznámíme s vizí školy, popíšeme Vám denní režim školy, ale také práci v jednotlivých předmětech a odpovíme na Vaše otázky.

Zápisy do 1. a 2. třídy se konají ve čtvrtek 12. 1. 2012 a 19. 1. 2012 od 16 do 18 hodin.

Škola bude přijímat 8 - 10 dětí do 1. ročníku základní školy a 2 děti do 2. ročníku základní školy.

A pozvánku na zimní dovolenou regionu Jih:

Region Jih nabízí možnost účasti na zimní dovolené
v Horní Blatné v Krušných horách
v termínu 4. - 11. 2. 2012

Bližší informace u Miloše Poborského, 724 435 303
nebo milos.poborsky@o2active.cz.

Ulrich Parzany – Denně k Tobě volám

152 denních úvah nad všemi žalmy. Vhodná pro osobní i rodinné čtení. Kniha je součástí příprav na satelitní evangelizaci ProChrist ve dnech 4. - 11. března 2013.

Koupí knihy podpoříte přípravu na tuto událost v ČR a dozvíte se další informace o satelitní evangelizaci U. Parzanyho v roce 2013.

Cena: 99 Kč (+poštovné a balné),
E-mail: Info@ikpk.cz, Tel. 605 711 539

MISIJNÍ VÍKEND 2012

Koho pošlu a kdo půjde? Půjdeš?

Program a řečníci

Hlavní řečník dopoledne
Hlavní řečník odpoledne

Jirka Dohnal
Stanislav Bubík (Praha)
Bohuslav Wojnar (Český Těšín)

Odpolední semináře

Jak sdílet evangelium

David Říman (Praha)
Jarek Bílý (Český Těšín)

Česká rodina na dlouhodobé misi

Jirka Dohnal (Praha i Český Těšín)

Zkušenosti ze sdílení evangelia

panelová diskuse - moderátor
Vlasta Chabibullin

Konferenční poplatek 190,- Kč (oběd, káva, občerstvení)
Během konference zajištěn program pro děti.

10. 3. 2012 Praha
Budova KS, Na Žertvách 23, Praha 8
(u stanice metra „Palmovka“)
Začátek 9.30 hod

17. 3. 2012 Český Těšín
Křesťanské centrum
AC Český Těšín, Slovenská 3
Začátek 9.00 hod

Pořádají:

Pod záštitou:

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod.

více info

Štěpánka Bláhová

777 576 530

spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod.

více info

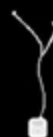
Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

Šestá
Večerní setkání pro mladé,
kde to žije!

Why Ninjas
don't wear
iPods

Neviditelné zranění
8.1.2012 v šest hodin
Ortenovo náměstí 34
škola JGM

Praha 7
Vstup zdarma
Tance, scénky
Křesťanské společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309

11. - 18. 2. 2012

Jarní prázdniny v Krušných horách

Místo konání:

Chata Pod vlčí jámou (více na: krusnehorybytovani.cz)

Věk: 15 - 19 let

cena: **2300 Kč**

Doprava cca **350 Kč** tam i zpět

V dosahu jsou 3 lyžařské areály:
Boží Dar, Pernink, Abertamy.

Více podrobností:

BRIAN 775 605 732,

PAVEL 775 024 742

DITA 724 435 309

www.mladezpaha.kaes.cz/jarnaky

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

1. 1.

Na Žertvách 23, 15:00

Chvály: Vladimír Hoblík

Kázání: Lubomír Ondráček - Žalm 16 a návazné modlitby za rok 2012

5. 2.

KD Ládví 15:00

Chvály: Hudební skupina pod vedením Jirky Jelínka

Kázání: Lubomír Ondráček – Obrácením začínáme

16. 1.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

od 18:00 – 19:30

24. 3.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

24. 3. 2012 / 26. 5. 2012 / 15. 9. 2012 / 24. 11. 2012

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)

Počet členů: 24/11/15

Počet výstupů: Tomáš a Gabriela Hauserovi s dětmi: David, Tadeáš a Julie

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Modlitební: 9. 1. v 18:30 u Václavíků

Počet členů: 107/25/46

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Zůna

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 47/5/22

STŘED

Vedením pověřen: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10

Počet členů: 92/17/53

PALMOVKA

Kolektivní vedení

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 92/15/34

Změny v scházení skupinek: vznikla skupinka Jakuba a Jany Jerskákových

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)

Počet členů: 36/1/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 70/11/15

Počet výstupů: Vostrá Daniela, Staniszewski Pawel a Edita s dětmi Filipem a Nelou

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151

Modlitební: v Ne 18:00 hod – Dáša Blažková, Slepá I/14.

Počet členů: 52/4/26

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu.: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde v neděli 5. 2. 2012